

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sacerdotale Ad consuetudinem S. Romanæ Ecclesiæ
aliarumque ecclesiarum ex Apostolic[a]e bibliothec[a]e ac
Sanctorum Patrum iurium sanctionibus, &
ecclesiasticorum doctorum scriptis ...**

Venetiis, 1579

Quæ sit forma baptismi, & qualiter in ea possit errare baptizans. c.4

urn:nbn:de:hbz:466:1-40307

De materia sacramenti baptismi

tio, qd fluxit de latere Christi. **Q**uarto, qd Spūs sc̄tūs vivificans primo super aquas apparuit. Gen. 1. Spūs dñi sc̄rebat suq; aquas. **Q**uinto, qd Christus in aquis baptizatus apparuit. Ende in quālibet aqua naturali p̄d̄ fieri baptismus, siue falsa sit, siue dulcis, maris, fluminis, lacus, cisterne, putei, calida vel frigida. **S**Tho. 3. par. q. 66. ar. 3. t. 4. m. 4. sen. dis. 3. q. 1. ar. 3. propter multas rōnes ibi adductas: Non aut in vino, oleo, aut alio liquore; qz tales, vel similes liquores de latere xp̄i nō exiuerib;. Hec ēt in aqua artificialia, vt rosacea, et alijs aquis labicatis: qz nō sunt proprie aquæ naturales; nec ēt in urina, sudore, saluia, cholera, phlegmate, vel aqua ex falc resoluta. In lirinio vero, deficiēte aqua pura: et in aqua lutoſa, sed colata: et in aqua pluviali: et resoluta ex niue, glacie, rore, yl' pruina nō resolutis in aquā: s̄m cūdē vbi supra, et s̄m Petrum de Malu. in sentē. **P**ot̄ ēt in tpe necessitatis fieri in brodio depurato, et nō multū sp̄sso, deficiēte aqua naturali. Et s̄l' potest fieri in aqua sulphurea, siue balneis. Non aut in aqua, quā alchimiste faciunt ad mutandū metallū. Tpe vero hyenus, s̄m Albertū Magnū debet calciferti aqua nō benedicta, et misceri aquæ baptismali: ne aqua frigida noceat infantī. **H**ec oia ex sancto Thoma et ceteris Theologis excerpta sunt. Aqua baptismi debet esse benedicta, et sacro chrismate nouis permista: nisi in necessitate. Et contrarium faciens extra casum necessitatis mortaliter peccat, de consec. distin. + ca. si quis, t. s. Thom. in. 4. sen.

Ex 4. sen ten.

Que sit forma baptismi, et qd̄r̄ i ea posset errāf baptismā. **L**. 2.
Forma sacramēti baptismi est duplex: una s̄m ritū orationis, seu Grecorum: q̄ est ista, v3: Baptizet M. seruus Chri in nomine patris, et filii, et spūs sc̄ti. Et hec forma ab ecclesia sustinet. **E**x die Florētino sub dho Eugenio Papa iii. vbi bullā Armenorū, q̄ incipit. Exultate Deo, sic habet. Forma baptismi hec est. Ego te baptizo. In nomine p̄ris, et filii, et spūs sancti. Amen. Nō tñ negam⁹ qn t p̄ hec verba: Baptizet talis seru⁹ xp̄i. In nomine p̄ris, et filii, et spūs sc̄ti. Vel baptizet manib⁹ meis talis seru⁹ xp̄i. In nomine p̄ris, et filii, et spūs sc̄ti. Verū pficiat baptisma. Qd̄ cū principalis cā, ex qua baptisim⁹ virtutē hēt, sit sc̄ta Trinitas: inſtralis aut sit minister, q̄ tradit extermis sac̄z; si ex primatur

De forma sacramentis baptisini

primatur actus, qui p ipsuz exerceat minister. cum sancte Trinitatis invocatione perficit sacrum. Hec ibi. **E** Alia forma est Latinorum, seu Occidentalium, q est sancte Romane ecclesie, q hinc. Th. 3. par. q. 66. ar. 2. complector est et cōformior verbis Chartist. Docete oes gentes baptizantes tc. Matth. 28. q est ista. Ego te baptizo in nomine patris, et filii, et spiritus sancti. amen. de gl. di. 4. c. pr. maigatur. et c. si quis presbyter. et c. multi. et c. proprie. et c. in sy-
nodo. et c. si vera. de Bapt. q cuius esse c. debitum. In qua quidecim
forma aliqua sunt de substantia sacri, aliqua non. De substantia
sunt. Te baptizo in nomine patris, et filii, et spiritus sancti. Prologio vero p
sone baptizantis. **E** ego, non est de substantia: q et si non dices
re, esset baptismus verus. Sed in ecclesia Latini omni tacet verbū.
Ego peccaret mortaliter: q si ficeret contra preceptum ecclesie de gl.
di. 4. c. Retulerunt. Amen est, ybi cōsuevit dici, nullo modo debet p-
termiti. Si tamen pretermittit, est baptismus: tamen omittēs peccat.
Et ista forma quācumq idiomate pferri potest. **E** Nec licet ali-
quid mutari, vel pretermittit in ista forma baptismi. Qd si mu-
taretur aliquo volente nouum ritum baptizandi inducere, no
esset baptismus. Sed si anteponatur, vel postponatur aliquid de
forma, non varias sensum: ut si dicatur, Baptizo te ego in
nomine patris, et filii, et c. est verus baptismus sum. Tho. in 4. sen. et
in 3. par. **E** Si autem dicatur, Baptizo te in nomine genitoris et ge-
nitri et ab ytrōqz pcedētis, nihil fit. **E** Si plures insimul ex ne-
cessitate sint baptizandi, potest dici. Ego baptizo vas in nomine pa-
tris, et c. est verus baptismus: non tamen debet fieri nisi in necessi-
tate. Th. 3. par. q. 66. ar. 5. ad 3. Si autem post debitam formam ba-
ptismi ex mera deuotione addatur. Et beatae Marie virginis,
vel alieius sancti, est baptismus, sum eundem in 4. sen. **E** Si yvera
pferantur corrupte ex defectu idiomatis vel lingue, ytpu-
ta, in nomine patria, et filia, et c. si non malitiose talimodo proferan-
tur, est baptismus. de gl. dist. 4. Retulerunt. **E** Si vero magna
sit interpositio verborū inter verba formaz, ut si diceret: Ego te
baptizo in nomine patris, et multa interponeret verba, vel alia face-
ret, et postea subiungeret, et filii, et c. non esset baptismus. Si vero
paucia dissimilitudine sit, ut si diceret astatisbus, Tace, et c. vel exercearet,
aut spueret, est verus baptismus. arg. de gl. c. di. 4. si non scifica-
tur. **E** Si autem probabiliter dubitat de aliquo, an sit baptizatus,

B 3 bapti-

Doministro sacramenti baptismi

Sicut in baptizat hoc modo: Si es baptizatus non te iterum baptizo: sed si non es baptizatus, ego te baptizo. In nomine patris, et filii, et spiritus sancti Amen. san. Tho. 3, parte q. 66. ar. 5. ad quartum.

C **Quis sit idoneus Minister huius sacri baptismi?** Cap. 5.

M Minister huius sacri est solus Sacerdos: qui in tali actu debet habere stolam, seu orarium ad collum. 23. dis. 5. Eccl. 1. cl. 1. eccl. 1. laicorum: vir, sive mulier; pater, et mater: iudeus, paganus, excommunicatus, hereticus, et schismaticus: dummodo itedam facere quod intendit eccl. dis. 2. ca. Preter. 5. Cler. 2. q. 1. cap. Subdiaconus: ea. Si quem de S. tri. ca. Finitur. De baptismo et eius effectu. ca. De quibus. 3. q. 4. ca. Ille de cosec. dis. 4. ca. constat. et cap. Romanus. 1. q. 1. c. Dictum est a Dno. De cosec. dis. 4. A quodam iudeo. Tho. 2. Petrus de Palude in 4. sent. Nec debet reiterari, dummodo baptizas seruit formam supradictam. Extra casum necessitatis nulli licet baptizare, nisi sacerdoti parochiano: alias efficeret irregularis. De cle. non ordin. ca. 1. Unus sacerdos non debet aliquem baptizare, si non sit eius parochianus. 16. q. ca. Interdicimus. 5. Tho. 3. parte q. 67. art. 4. ad scdm. Diaconus tamen potest soleniter baptizare in extrema necessitate in absentia presbyteri: vel si a presbitero eis iussum fuerit, propter multitudinem baptizandorum: non solus sacerdos non potest supplere. Nec laicus plente clericu: nec clericus plente sacerdote: nec mulier presente viro: nec infidelis propter fideli: possunt baptizare. fin. 5. Tho. Ad helius autem est baptizari a laico, quam a sacerdote excommunicato, heretico, vel suspensi. Non non potest baptizare sed Angelus, et alia separata possunt Deo permittente, fin. 5. Tho. in 4. sente. Nec refert utrum bonus, vel malus sacerdos baptizet quantum ad virtutem baptismi. Veritatem melius est baptizari a bono, quam a malo: non tamen est melior baptismus a bono, quam a malo de cosec. dis. 4. c. Inter bonos. et ca. Sequentibus. 5. Tho. 3. parte q. 64. ar. 1. ad scdm. Presbyter in pcto mortali existens soleniter baptizat, peccat mortaliter: si autem ex necessitate, non peccat. **C** Si monstru baptizandum est tutius est baptizare singulatum: quoniam appareret duo capita, vel duo corpora et casu necessitatis amoto: et in scdm. dicere: Si non es baptizatus, ego te baptizo. In nomine patris et filii. Nullus seipsum potest baptizare. de cosec. dis. 4. ca.

Nota.